

Arrest

nr. 212 608 van 21 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 13 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 2 december 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 14 december 2016.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 11 januari 2017 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 21 november 2017.

1.3. Op 12 maart 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 4 juli 1998 in Jeddah, Saoedi Arabië. U verklaarde dat uw beide ouders Soedanezen waren maar u hebt uw vader nooit gekend omdat hij naar Soedan terugkeerde toen uw moeder nog zwanger was van u. Uw moeder werd gedeporteerd uit Saoedi Arabië naar Soedan toen u 8-9 jaar oud was waarna u bij uw grootmoeder verbleef in Jeddah. U beschikte nooit over identiteitsdocumenten in Saoedi Arabië en op 8 juni 2016 werd ook u naar Soedan gedeporteerd. U bleef toen enkele weken in Khartoem waarna u naar El Geneina ging om er identiteitsdocumenten op te halen, geholpen door I.(...) A.(...), die een vriend van uw vader was. Toen u in juli 2016 identiteitsdocumenten ging aanvragen en de naam van uw vader vermeldde werd u meteen opgepakt en twee weken en een half opgesloten in een gevangenis in El Geneina. Na een week in de gevangenis kon u geld geven aan I.(...) die u hiermee vrijkocht. Toen u vrijkwam, bleef u nog twee weken bij I.(...) die uw vertrek uit Soedan regelde, waarna u via Khartoem naar Libië ging waar u half augustus 2016 aankwam. Na 15 dagen in Libië ging u in een schip naar Italië waarna u via Frankrijk naar België reisde. U kwam aan in België op 2 december 2016 en vroeg er asiel aan op 14 december 2016.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er moet ten eerste vastgesteld worden dat u het niet aannemelijk kon maken, noch dat u over de Soedanese nationaliteit zou beschikken, noch dat u al eens in Soedan bent geweest.

*Bij het indienen van uw asielaanvraag bij DVZ, verklaarde u dat uw vader opgepakt werd in Saoedi Arabië toen uw moeder zes maanden zwanger was en gedeporteerd werd naar Soedan. Over uw moeder verklaarde u dat zij ook naar Soedan gedeporteerd werd **toen u 1 à 2 jaar oud was**, waarna u alleen achterbleef in Saoedi Arabië **zonder familie** of ouders en er grootgebracht werd door een Soedanese vrouw genaamd K.(...) (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).*

Toen er u, tijdens uw gehoor op het CGVS, gevraagd werd of u nog familie had in Soedan, zei u eerst van niet maar toen er u gevraagd werd waar uw moeder nu is, zei u dan dat ze in Khartoem, Soedan woont (zie gehoorverslag CGVS p.4-5). U zei dat te weten omdat u uw burens in Saoedi Arabië gebeld had die u zeiden dat uw moeder gedeporteerd werd naar Soedan. U zei te denken dat dit 1 jaar geleden gebeurde en zei dat dit de tweede keer was dat ze naar Soedan gedeporteerd werd. Toen er u dan gevraagd werd wanneer uw moeder de eerste keer gedeporteerd werd, zei u dat dit in 2007-2008 was en bevestigde dat u dan 9 jaar oud was. Gevraagd of u dan opgroeide met uw moeder in Saoedi Arabië, zei u dat u bij uw grootmoeder opgroeide nadat uw ouders scheidden en uw moeder hertrouwde (zie gehoorverslag CGVS p.5).

Toen u dan geconfronteerd werd met uw verklaringen die u bij DVZ deed, namelijk dat uw moeder gedeporteerd werd toen u 1-2 jaar oud was, zei u dat u dit niet gezegd had maar dat u zou gezegd hebben dat u toen 8-9 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS p.5).

Er moet dus vastgesteld worden dat uw verklaringen die u deed bij DVZ en het CGVS onderling tegenstrijdig zijn.

U verklaarde dat u niet zou weten waar uw ouders geboren werden in Soedan omdat u uw vader nooit gezien zou hebben en uw moeder naar Soedan gedeporteerd werd (zie gehoorverslag CGVS p.4). U zei dat uw grootmoeder afkomstig was uit de stad Gedaref in Soedan maar toen er u gevraagd werd of u dan nooit aan uw grootmoeder vroeg waar uw moeder, haar dochter, geboren werd in Soedan, zei u dat u dit nooit gevraagd zou hebben omdat u dat niet belangrijk vond (zie gehoorverslag CGVS p.5-6).

Dat u niet zou weten waar in Soedan uw moeder geboren werd of van waar ze afkomstig is in Soedan terwijl u tot uw 8-9 jaar met haar zou samengewoond hebben, u daarna door haar moeder werd opgevoed en uw moeder daarna nog terugkeerde naar Saoedi Arabië (u wist van uw burens dat ze voor de tweede keer gedeporteerd werd naar Soedan een jaar geleden) is niet geloofwaardig.

U verklaarde dat uw etnie "Bilala" is en gevraagd hoe u dat weet, ontweek u de vraag en zei u dat u maar 2-3 maanden in Soedan bleef, u niets van stammen afweet en dat u uw hele leven in Saoedi Arabië woonde (zie gehoorverslag CGVS p.6). Gevraagd of uw beide ouders Bilala zijn, zei u dat uw vader Bilala is maar dat u van uw moeder niet weet van welke stam of etnie ze is (zie gehoorverslag CGVS p.6). Ook van uw grootmoeder, die u zou opgevoed hebben in Saoedi Arabië, wist u niet van welke stam zij is (zie gehoorverslag CGVS p.7).

Dat u wel zou weten van welke stam uw vader is, hoewel u verklaarde dat u uw vader nooit zou gezien hebben, maar dan van uw moeder en grootmoeder niet weet van welke stam ze zijn, is niet aannemelijk.

*U verklaarde bij DVZ dat uw vader overleed in 2013 (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS, punt 13) en u bevestigde tijdens uw gehoor op het CGVS dat uw vader overleed in 2013 in El Geneina, Soedan (zie gehoorverslag CGVS p.4) Gevraagd hoe u weet dat uw vader overleed in 2013, zei u dat u een oom hebt, een oude man, I.(...) A.(...), die u van tijd tot tijd contacteerde en waarmee u in contact stond toen u nog in Saoedi Arabië woonde. Er werd u dan gevraagd hoe het komt dat u met deze man in contact stond, waarop u zei dat dit per telefoon gebeurde. Gevraagd hoe u zijn nummer verkreeg (of hoe hij uw nummer kreeg), ontweek u de u gestelde vraag en zei dat "hij in een dorp woont en als hij naar de stad komt bij uw nonkel, dan contacteert u hem". Gevraagd of u het dan over uw vader had, zei u dan dat u het over uw nonkel had en dat u uw vader niet gekend hebt. Er werd u dan opnieuw gevraagd hoe u aan het telefoonnummer van uw nonkel geraakte. U ontweek opnieuw de vraag en zei dat deze man niet uw echte nonkel is maar dat u hem zo noemt uit respect en omdat hij van dezelfde stam zou zijn (zie gehoorverslag CGVS p.4). Gevraagd hoe u hem dan kent, zei u dat ze zijn telefoonnummer opstuurden **vanuit Soedan** en u zeiden dat u dat nummer kunt bellen als u met uw vader wilt bellen omdat hij altijd samen met I.(...) is. Toen er u dan opnieuw gevraagd werd wie er u dat nummer gaf, zegt u dan dat u het zich niet kan herinneren en dat het een familielid was die u dat nummer stuurde maar dat het lang geleden was, in 2009 (toen u elf jaar was).*

Gevraagd of u dan nog familie hebt in Soedan, zegt u dan dat dit niet het geval is.

U verklaarde dat I.(...) A.(...) in El Geneina zou wonen en uw vader in een dorp buiten El Geneina woonde maar u weet niet in welk dorp (zie gehoorverslag CGVS p.10). Gevraagd wat uw vader deed in Soedan zei u dat u niets weet over hem en toen er u gevraagd werd of u dan niets over uw vader vroeg aan I.(...), zei u dat u dit niet deed omdat ze niet in dezelfde stad woonden en elkaar van tijd tot tijd ontmoetten (zie gehoorverslag CGVS p.10).

Over uw uitleg, waarom u niets over uw vader aan I.(...) vroeg, kan ten eerste opgemerkt worden dat het feit dat I.(...) niet in dezelfde stad woonde als uw vader en ze elkaar maar af en toe zagen geen verklaring is voor het feit dat u nooit iets over uw vader aan I.(...) zou gevraagd hebben.

Ten tweede moet hierover opgemerkt worden dat u zelf verklaarde dat "een familielid" uit Soedan u het nummer van I.(...) zou gegeven hebben zodat u met uw vader zou kunnen praten omdat hij altijd samen is met I.(...).

Dat u dus verklaarde niets te weten over uw vader, hoewel u wel in contact zou gestaan hebben met zijn vriend I.(...), is niet aannemelijk.

*Tijdens uw gehoor op het CGVS werd er u gevraagd of u eraan gedacht had hoe u documenten ging verkrijgen in Soedan toen u daarnaartoe ging. U zei dat u twee weken in Khartoem bleef en dan naar El Geneina ging om er documenten te krijgen waar u problemen zou gehad hebben. Gevraagd waarom u naar El Geneina ging om papieren te krijgen, zei u dat u documenten nodig had om te kunnen blijven (in Soedan) en gevraagd of u die documenten niet in Khartoem kon krijgen, **zei u dat u niemand kent in Khartoem**. Er werd u dan gevraagd waarom u iemand moet kennen om documenten te krijgen waarop u zei dat u de wet niet kent in Soedan en dat u niet weet hoe het er daar aan toegaat en dat I.(...) weet wat u moest doen. Gevraagd wat u dan deed toen u in Khartoem aankwam, **zegt u dan dat u naar vrienden ging in Khartoem die u kende van in Saoedi Arabië** (zie gehoorverslag CGVS p.9).*

Hoewel u dus eerst verklaarde dat u geen documenten kon aanvragen in Khartoem omdat u daar niemand zou kennen, zegt u daarna dan dat u daar twee weken bij vrienden van u verbleef. Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.

Er werd u ook gevraagd wat uw vrienden in Khartoem zeiden tegen u over EL Geneina en of ze iets zeiden over het feit dat u daarnaartoe ging gaan. U ontweek de u gestelde vraag en zei dat het gewoon vrienden zijn, dat u bij hen bleef en dan tegen hen zei dat u familie had in El Geneina. Gevraagd of iemand u waarschuwde over de rebellenbewegingen die actief zijn in Darfoer, ontweek u ook deze vraag en zei u dat u de achtergrond niet kende over de situatie in Darfoer toen u naar Soedan ging. Toen er u dan gevraagd werd wat de situatie is in Darfoer, zei u dat u het niet weet. Ook toen er u gevraagd werd welke dorpen en steden men passeert tussen Khartoem en El Geneina, zei u het niet te weten en geen namen van steden te kennen die men passeert (zie gehoorverslag CGVS p.10).

U verklaarde overigens dat u van EL Geneina terug met de bus naar Khartoem reisde waarna u naar Libië vertrok (zie gehoorverslag CGVS p.13). Dat u dan helemaal niets weet over de weg tussen deze twee steden, helemaal niets kan zeggen over de situatie in Darfoer en ontwijkend antwoordt wanneer er u gevraagd wordt wat uw vrienden u zeiden over de situatie in Darfoer en het traject tussen Khartoem en El Geneina is niet geloofwaardig.

Verder verklaarde u ook niet te weten in welke provincie El Geneina ligt in Soedan, niet te weten in welke wijk uw kennis I.(...) in El Geneina woont en niet te weten of er een rivier stroomt in El Geneina (zie gehoorverslag CGVS p.11).

Bij het indienen van uw asielaanvraag bij DVZ, verklaarde u dat u na uw repatriëring vanuit Saoedi Arabië naar Soedan opgebeld werd in Soedan door een kennis van u, genaamd I.(...), die u vroeg hoe u het stelde in Soedan. U zei hem dat u identiteitsdocumenten nodig had waarop I.(...) u het nummer gaf van een man die u zou kunnen helpen, I.(...) A.(...) (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier). Zoals hierboven al aangehaald, verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS echter dat u het telefoonnummer van I.(...) A.(...) al had toen u in Saoedi Arabië woonde nadat u dit zou opgestuurd zijn door ene familielid in Soedan in 2009 (zie gehoorverslag CGVS p.4). **Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.** Tijdens uw gehoor op het CGVS vermeldde u enkel de naam I.(...) als de naam van een persoon die u in Libië zou ontmoet hebben en waarmee u naar Italië ging (zie gehoorverslag CGVS p.13).

Bij het indienen van uw asielaanvraag bij DVZ verklaarde u ook dat er een onbekende voor u bemiddeld zou hebben om u vrij te laten en dat deze onbekende I.(...) A.(...) is (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier). U verklaarde verder bij DVZ ook dat u I.(...) 2 miljoen Soedanese ponden zou betaald hebben voor zijn bemiddeling en tussenkomst.

Tijdens uw gehoor op het CGVS werd er u gevraagd hoeveel u de smokkelaar betaalde om te vertrekken uit Soedan, waarop u zei dat u 2700 Saoedische Riyal betaalde en dat dit 400 was in Soedanees geld. Gevraagd of het dan 400 of 400 000 duizend was, zei u dan dat 500 Riyal 1 miljoen is in Soedanees geld maar dat men eigenlijk duizend bedoelt met een miljoen in Soedan, waarna u zei dat het 3500 Guinee (alternatieve naam voor de Soedanese Pond) was dat u betaalde (zie gehoorverslag CGVS p.14).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat, in augustus 2016, 2700 Riyal 4350 Soedanese pond waard was en dat men voor 500 Riyal 808,145 Soedanese Pond kreeg.

Bij het indienen van uw asielaanvraag bij DVZ verklaarde u ook dat u 2 maanden opgesloten zat in een gevangenis in El Geneina terwijl u tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde dat u 2 weken opgesloten zat in een gevangenis in El Geneina (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier en gehoorverslag CGVS p.14).

Zoals hierboven al aangehaald verklaarde u dat u Bilala bent (zie gehoorverslag CGVS p.6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat het Bilala volk een stam is die in Tsjaad woont, meer bepaald in de prefectuur Batha in centraal Tsjaad. Over Bilala in Soedan kon niets teruggevonden worden.

Tijdens uw gehoor op het CGVS werd u ook geconfronteerd met het gegeven dat de Bilala enkel konden teruggevonden worden als zijnde een stam uit Tsjaad, waarop u zei dat u dat niet weet (zie gehoorverslag CGVS p.6). Ook toen er u gevraagd werd of u nog nooit gehoord had dat de Bilala stam uit Tsjaad komt, zei u dat u dit nog nooit gehoord had en dat u weet dat ze in Gedaref en in El Geneina zouden wonen en dat dit alles is wat u weet (zie gehoorverslag CGVS p.17).

U verklaarde ook niet te weten van welke clan van de Bilala u bent, u weet enkel dat uw stam Bilala is en dat de taal ook zo heet. Toen er u gevraagd werd of die enkel in Soedan of ook in andere landen wonen, zei u dat u weet dat ze in Soedan wonen en uw grootmoeder had u gezegd dat zij van Gedaref is maar dat de meeste mensen van die stam in El Geneina wonen (zie gehoorverslag CGVS p.6). Over uw grootmoeder verklaarde u overigens dat zij van Arabische origine zou zijn (en dus geen Bilala) maar dat u niet zeker weet van welke stam zij is (zie gehoorverslag CGVS p.7). Dat uw grootmoeder dus van Gedaref afkomstig zou zijn betekent dus niet dat de Bilala ook in Gedaref zouden wonen.

U verklaarde ook de taal van de Bilala, het Bilala, te kunnen spreken (zie gehoorverslag CGVS p.6). Aangezien u, zoals hierboven al beschreven, verklaarde dat u uw vader nooit gekend hebt en dat u van uw moeder en grootmoeder niet weet van welke stam ze zijn, werd er u gevraagd met wie u dan Bilala sprak. U ontweek eerst deze vraag en zei dat het Bilala dialect niet de belangrijkste taal in jullie huis was maar dat het vooral Arabisch was. Gevraagd hoe u dan Bilala leerde, zei u enkel "in het huis, zoals hallo zeggen, hoe gaat het, kleine dingen. Opnieuw gevraagd wie u dan Bilala leerde zei u dat uw grootmoeder het een beetje zou spreken en de burens en de mensen rondom jullie spraken die taal ook zei u.

Dat u dus in Saoedi Arabië de Bilala taal geleerd zou hebben van andere Bilala maar dan nooit zou gehoord hebben dat deze stam eigenlijk afkomstig is uit Centraal Tsjaad en niet uit Soedan is volstrekt ongeloofwaardig.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat het Bilala volk uit Tsjaad de Naba taal spreekt. Toen er u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd of u het woord "Naba" kent, zei u dat dit woord "taal" betekent in jullie dialect (zie gehoorverslag CGVS p.8).

Omwille van bovenstaande argumenten kon u het dan ook niet aannemelijk maken, noch dat u over de Soedanese nationaliteit zou beschikken, noch dat u ooit in Soedan zou geweest zijn. U kon het bijgevolg dan ook niet aannemelijk maken, noch dat u ooit in de gevangenis zou gezeten hebben in Soedan, noch dat u ooit problemen zou gekend hebben met de Soedanese autoriteiten.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u dus niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u foto's neer van u als voetballer in Saoedi Arabië. Dat u voetbal gespeeld hebt in Saoedi Arabië wordt hier niet betwist en verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Aangezien geen geloof wordt gehecht aan uw Soedanese nationaliteit wijs ik de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie erop dat u niet mag teruggeleid worden naar Soedan."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar hij werd bijgestaan door een raadsman en over voldoende tijd beschikte om zijn relaas uiteen te zetten, dit in tegenstelling tot het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken waar hij aangemaand werd om alles kort samen te vatten en waar hem geen kans werd gegeven om eventuele onduidelijkheden uit te klaren. Op het ogenblik dat zijn

moeder gedeporteerd werd naar Soedan, was verzoeker 8 of 9 jaar oud. Hij bleef achter bij zijn grootmoeder K. in Saudi-Arabië.

Verzoeker vervolgt dat hij zijn ouders amper heeft gekend. Zij werden naar Soedan gedeporteerd toen hij nog een kind was. Hij kon ook niet met zijn grootmoeder over hun hele familiegeschiedenis spreken. Zij hadden immers andere zaken aan hun hoofd en trachtten te overleven in een land dat ook hen wilde uitwijzen. Zij leefden naar eigen zeggen in voortdurende angst teruggestuurd te worden naar Soedan. Verzoeker weet dat zijn ouders geboren werden in Soedan, maar weet niet exact waar. Dit is niet zo vreemd aangezien hij er nooit met zijn ouders heeft kunnen over praten, en hij er evenmin ooit is geweest.

Hij voegt hieraan toe dat hij niet vaak in contact is gekomen met het stamsysteem in Soedan, aangezien hij er maar enkele maanden heeft doorgebracht. Zijn stam wordt bepaald door die van zijn vader. Het is naar mening van verzoeker dus niet vreemd hij de stam van zijn vader wel kent en die van zijn moeder niet.

Verzoeker verklaart voorts dat zijn grootmoeder Arabisch en Bilala sprak. Hij weet ook niet hoe het komt dat zijn grootmoeder het Bilala machtig was. Dat Bilala enkel in Tsjaad zou voorkomen en niet in Saudi-Arabië, klopt volgens verzoeker hoegenaamd niet. Hij benadrukt dat zijn vader behoorde tot de Bilala en afkomstig was uit El Geneina, Soedan.

Over I.A. verduidelijkt verzoeker dat deze man geen echte oom was. Het is een man die tot dezelfde stam behoort als zijn vader en verzoeker noemde hem uit respect 'oom'. Het was een man die bij de Soedanese gemeenschap in Saudi-Arabië bekend stond. Verzoeker verkreeg zijn nummer van iemand in Saudi-Arabië die hem vertelde dat hij I.A. kon bellen indien hij met vragen zat over zijn vader. Verzoeker wijst erop dat zijn vader overleed in 2013. Toen hij in contact kwam met I.A., stelde hij niet veel vragen meer over zijn vader. Hij zag hier het nut meer van in, gezien zijn vader overleden was. Wel behandelde I.A. hem als zijn eigen zoon en hielp hem om Soedan te verlaten.

Waar hem in de bestreden beslissing een gebrekkige geografische kennis van Soedan wordt verweten, merkt verzoeker op dat hij er amper enkele weken geweest, waarvan hij 2 weken in gevangenschap heeft doorgebracht. Het is voor hem dan ook onmogelijk om te zeggen welke dorpen en provincies hij passeerde bij zijn eenmalige reis aldaar. Verzoeker acht het bijzonder onredelijk van verwerende partij om dat te verwachten. Hij benadrukt dat hij een Soedanees is die zijn hele leven op een illegale wijze in Saoedi-Arabië heeft gewoond. Hij kan noch terugkeren naar Soedan, noch naar Saudi-Arabië.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) hij omwille van talrijke tegenstrijdigheden en onwetendheden in zijn verklaringen niet aannemelijk kan maken dat hij over de Soedanese nationaliteit zou beschikken, noch dat hij ooit in Soedan zou geweest zijn, zodat hij bijgevolg evenmin aannemelijk kan maken dat hij ooit in de gevangenis zou gezeten hebben in Soedan, noch dat hij ooit problemen zou gekend hebben met de Soedanese autoriteiten en (ii) het feit dat hij voetbal gespeeld heeft Saoedi-Arabië, zoals blijkt uit de door hem neergelegde foto's, niet wordt betwist doch niets verandert aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 12 maart 2018 (CG nr. 1619843), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.4. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.” Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953.

Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel

risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “*land van herkomst*”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt echter in dat het moet worden begrepen als “*het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats*” (artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU).

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de verzoeker om internationale bescherming toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit en de regio van herkomst van de verzoekende partij houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.5. *In casu* dient na lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk een Soedanees te zijn die nagenoeg zijn ganse leven illegaal in Saoedi-Arabië heeft gewoond. Gelet op het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden in verzoekers verklaringen, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij over de Soedanese nationaliteit zou beschikken, noch dat hij ooit in Soedan zou geweest zijn, zodat hij bijgevolg evenmin aannemelijk kan maken dat hij ooit in de gevangenis zou gezeten hebben in Soedan, noch dat hij ooit problemen zou gekend hebben met de Soedanese autoriteiten. De Raad kan dan ook niet anders dan vaststellen dat verzoeker, die geen enkel begin van bewijs indient van zijn

identiteit en nationaliteit, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.5.1. Zo slaagt verzoeker er met het louter volharden in zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in de manifeste tegenstrijdigheden uit te klaren waar in de bestreden beslissing correct het volgende wordt vastgesteld: *“Bij het indienen van uw asielaanvraag bij DVZ, verklaarde u dat uw vader opgepakt werd in Saoedi Arabië toen uw moeder zes maanden zwanger was en gedeporteerd werd naar Soedan. Over uw moeder verklaarde u dat zij ook naar Soedan gedeporteerd werd **toen u 1 à 2 jaar oud was**, waarna u alleen achterbleef in Saoedi Arabië **zonder familie** of ouders en er grootgebracht werd door een Soedanese vrouw genaamd K.(...) (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier).*

Toen er u, tijdens uw gehoor op het CGVS, gevraagd werd of u nog familie had in Soedan, zei u eerst van niet maar toen er u gevraagd werd waar uw moeder nu is, zei u dan dat ze in Khartoem, Soedan woont (zie gehoorverslag CGVS p.4-5). U zei dat te weten omdat u uw burens in Saoedi Arabië gebeld had die u zeiden dat uw moeder gedeporteerd werd naar Soedan. U zei te denken dat dit 1 jaar geleden gebeurde en zei dat dit de tweede keer was dat ze naar Soedan gedeporteerd werd. Toen er u dan gevraagd werd wanneer uw moeder de eerste keer gedeporteerd werd, zei u dat dit in 2007-2008 was en bevestigde dat u dan 9 jaar oud was. Gevraagd of u dan opgroeide met uw moeder in Saoedi Arabië, zei u dat u bij uw grootmoeder opgroeide nadat uw ouders scheidden en uw moeder hertrouwde (zie gehoorverslag CGVS p.5).

Toen u dan geconfronteerd werd met uw verklaringen die u bij DVZ deed, namelijk dat uw moeder gedeporteerd werd toen u 1-2 jaar oud was, zei u dat u dit niet gezegd had maar dat u zou gezegd hebben dat u toen 8-9 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS p.5).

Er moet dus vastgesteld worden dat uw verklaringen die u deed bij DVZ en het CGVS onderling tegenstrijdig zijn.” De Raad benadrukt dat het louter vasthouden aan één versie van de tegenstrijdige verklaringen onvoldoende is om de tegenstrijdigheden te herstellen. De bevestiging van een eerder afgelegde verklaring en het bijgevolg impliciet ontkennen van een andere afgelegde verklaring is dan ook geen ernstig verweer om de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties te vergoelijken. Het is de Raad overigens volstrekt onduidelijk op welke wijze de bijstand van een raadsman een weerslag zou kunnen hebben gehad op verzoekers verklaringen. Evenmin kan worden ingezien waarom de korte duur van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken en het feit dat hij tijdens dit gehoor werd aangemaand om alles kort samen te vatten ertoe zou hebben geleid dat verzoeker verklaringen heeft afgelegd die fundamenteel tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen ten overstaan van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.5.2. Verzoekers algehele ongeloofwaardigheid wordt verder onderuit gehaald door zijn verregaande onwetendheid omtrent de herkomst, stam en clan van zijn ouders en grootmoeder. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden gevolgd waar dienaangaande in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: *“U verklaarde dat u niet zou weten waar uw ouders geboren werden in Soedan omdat u uw vader nooit gezien zou hebben en uw moeder naar Soedan gedeporteerd werd (zie gehoorverslag CGVS p.4). U zei dat uw grootmoeder afkomstig was uit de stad Gedaref in Soedan maar toen er u gevraagd werd of u dan nooit aan uw grootmoeder vroeg waar uw moeder, haar dochter, geboren werd in Soedan, zei u dat u dit nooit gevraagd zou hebben omdat u dat niet belangrijk vond (zie gehoorverslag CGVS p.5-6).*

Dat u niet zou weten waar in Soedan uw moeder geboren werd of van waar ze afkomstig is in Soedan terwijl u tot uw 8-9 jaar met haar zou samengewoond hebben, u daarna door haar moeder werd opgevoed en uw moeder daarna nog terugkeerde naar Saoedi Arabië (u wist van uw burens dat ze voor de tweede keer gedeporteerd werd naar Soedan een jaar geleden) is niet geloofwaardig.

U verklaarde dat uw etnie “Bilala” is en gevraagd hoe u dat weet, ontweek u de vraag en zei u dat u maar 2-3 maanden in Soedan bleef, u niets van stammen afweet en dat u uw hele leven in Saoedi Arabië woonde (zie gehoorverslag CGVS p.6). Gevraagd of uw beide ouders Bilala zijn, zei u dat uw vader Bilala is maar dat u van uw moeder niet weet van welke stam of etnie ze is (zie gehoorverslag CGVS p.6). Ook

van uw grootmoeder, die u zou opgevoed hebben in Saoedi Arabië, wist u niet van welke stam zij is (zie gehoorverslag CGVS p.7).

Dat u wel zou weten van welke stam uw vader is, hoewel u verklaarde dat u uw vader nooit zou gezien hebben, maar dan van uw moeder en grootmoeder niet weet van welke stam ze zijn, is niet aannemelijk. (...)

Zoals hierboven al aangehaald verklaarde u dat u Bilala bent (zie gehoorverslag CGVS p.6). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat het Bilala volk een stam is die in Tsjaad woont, meer bepaald in de prefectuur Batha in centraal Tsjaad. Over Bilala in Soedan kon niets teruggevonden worden.

Tijdens uw gehoor op het CGVS werd u ook geconfronteerd met het gegeven dat de Bilala enkel konden teruggevonden worden als zijnde een stam uit Tsjaad, waarop u zei dat u dat niet weet (zie gehoorverslag CGVS p.6). Ook toen er u gevraagd werd of u nog nooit gehoord had dat de Bilala stam uit Tsjaad komt, zei u dat u dit nog nooit gehoord had en dat u weet dat ze in Gedaref en in El Geneina zouden wonen en dat dit alles is wat u weet (zie gehoorverslag CGVS p.17).

U verklaarde ook niet te weten van welke clan van de Bilala u bent, u weet enkel dat uw stam Bilala is en dat de taal ook zo heet. Toen er u gevraagd werd of die enkel in Soedan of ook in andere landen wonen, zei u dat u weet dat ze in Soedan wonen en uw grootmoeder had u gezegd dat zij van Gedaref is maar dat de meeste mensen van die stam in El Geneina wonen (zie gehoorverslag CGVS p.6). Over uw grootmoeder verklaarde u overigens dat zij van Arabische origine zou zijn (en dus geen Bilala) maar dat u niet zeker weet van welke stam zij is (zie gehoorverslag CGVS p.7). Dat uw grootmoeder dus van Gedaref afkomstig zou zijn betekent dus niet dat de Bilala ook in Gedaref zouden wonen.

U verklaarde ook de taal van de Bilala, het Bilala, te kunnen spreken (zie gehoorverslag CGVS p.6). Aangezien u, zoals hierboven al beschreven, verklaarde dat u uw vader nooit gekend hebt en dat u van uw moeder en grootmoeder niet weet van welke stam ze zijn, werd er u gevraagd met wie u dan Bilala sprak. U ontweek eerst deze vraag en zei dat het Bilala dialect niet de belangrijkste taal in jullie huis was maar dat het vooral Arabisch was. Gevraagd hoe u dan Bilala leerde, zei u enkel "in het huis, zoals hallo zeggen, hoe gaat het, kleine dingen. Opnieuw gevraagd wie u dan Bilala leerde zei u dat uw grootmoeder het een beetje zou spreken en de burens en de mensen rondom jullie spraken die taal ook zei u.

Dat u dus in Saoedi Arabië de Bilala taal geleerd zou hebben van andere Bilala maar dan nooit zou gehoord hebben dat deze stam eigenlijk afkomstig is uit Centraal Tsjaad en niet uit Soedan is volstrekt ongeloofwaardig.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat het Bilala volk uit Tsjaad de Naba taal spreekt. Toen er u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd of u het woord "Naba" kent, zei u dat dit woord "taal" betekent in jullie dialect (zie gehoorverslag CGVS p.8). Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen overtuigende argumenten bij die het geheel van voorgaande vaststellingen en overwegingen in een ander daglicht kunnen plaatsen. Zo is het niet omdat hij zijn ouders amper zou hebben gekend dat hij, die blijkens zijn verklaringen werd opgevoed door zijn grootmoeder, geen weet zou kunnen hebben van de herkomst, stam en clan van zijn naaste familieleden. Dat hij hierover niet met zijn grootmoeder kon praten omdat zij andere zaken aan hun hoofd hadden en zij trachtten te overleven in een land dat ook hen wilde uitwijzen, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. De informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat het Bilala volk een stam is die in centraal Tsjaad woont, wordt door verzoeker weliswaar betwist doch niet met andersluidende informatie ontkracht. Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat allerminst een dienstig verweer kan geacht worden en waarmee hij dan ook niet vermag zijn verregaande onwetendheid te vergoelijken, noch zijn geloofwaardigheid te herstellen.

2.5.3. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker in het verzoekschrift opnieuw met een andere versie van de feiten komt waar hij uiteenzet dat I.A. niet zijn echte oom is doch een man die tot dezelfde stam behoort als zijn vader en die hij uit respect 'oom' noemde, dat I.A. een man was die bekend stond bij de Soedanese gemeenschap in Saoedi-Arabië en dat hij diens nummer dan ook verkreeg van iemand in Saoedi-Arabië die hem vertelde dat hij I.A. kon bellen indien hij met vragen zat over zijn vader. Uit verzoekers verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt immers dat hij met zijn 'oom' I.A. in contact stond toen hij nog in Saoedi-Arabië woonde en dat diens telefoonnummer hem vanuit Soedan werd opgestuurd door een familielid die hem zei "als je met je vader wil praten, kun je dat nummer bellen, ze zijn altijd samen." (administratief dossier, stuk 5, p. 4). Op de Dienst Vreemdelingenzaken luidde het daarentegen nog dat I.A. voor verzoeker een onbekende was wiens nummer hij van een vriend I. had verkregen na zijn repatriëring vanuit Saoedi-Arabië naar Soedan. I.A. zou hem kunnen helpen bij het bekomen van identiteitsdocumenten en zou tevens tegen betaling bemiddeld hebben om hem vrij te laten uit de gevangenis (administratief dossier, stuk 15, vragenlijst CGVS, vraag 3.5.). Het hoeft geen betoog dat dergelijke steeds wisselende verklaringen over I.A.,

verzoekers band met hem en de wijze waarop hij met deze persoon in contact is gekomen, zijn geloofwaardigheid verder op de helling zet.

In de versie waarin verzoeker het telefoonnummer van I.A. al had toen hij in Saoedi-Arabië woonde nadat dit hem in 2009 zou zijn opgestuurd door een familielid in Soedan die hem zei dat hij dit nummer kon bellen als hij met zijn vader wilde praten, mag het bovendien ten zeerste verbazen dat verzoeker niet de minste informatie kan verschaffen over zijn vader. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden bijgetreden in diens oordeel waar in de bestreden beslissing wordt opgemerkt als volgt: *“U verklaarde dat I.(...) A.(...) in El Geneina zou wonen en uw vader in een dorp buiten El Geneina woonde maar u weet niet in welk dorp (zie gehoorverslag CGVS p.10). Gevraagd wat uw vader deed in Soedan zei u dat u niets weet over hem en toen er u gevraagd werd of u dan niets over uw vader vroeg aan I.(...), zei u dat u dit niet deed omdat ze niet in dezelfde stad woonden en elkaar van tijd tot tijd ontmoetten (zie gehoorverslag CGVS p.10).*

Over uw uitleg, waarom u niets over uw vader aan I.(...) vroeg, kan ten eerste opgemerkt worden dat het feit dat I.(...) niet in dezelfde stad woonde als uw vader en ze elkaar maar af en toe zagen geen verklaring is voor het feit dat u nooit iets over uw vader aan I.(...) zou gevraagd hebben.

Ten tweede moet hierover opgemerkt worden dat u zelf verklaarde dat “een familielid” uit Soedan u het nummer van I.(...) zou gegeven hebben zodat u met uw vader zou kunnen praten omdat hij altijd samen is met I.(...).

Dat u dus verklaarde niets te weten over uw vader, hoewel u wel in contact zou gestaan hebben met zijn vriend I.(...), is niet aannemelijk.” Met de uitleg in het verzoekschrift dat hij aan I.A. niet veel vragen stelde over zijn vader omdat hij hier het nut niet van inzag aangezien zijn vader in 2013 overleden was, biedt verzoeker geen valabele verklaring voor zijn volstreekte onwetendheid omtrent zijn vader, temeer uit zijn verklaringen blijkt dat hij het telefoonnummer van I.A. reeds in 2009 had verkregen en uit zijn verklaringen bovendien kan worden afgeleid dat I.A. hem sindsdien ‘van tijd tot tijd’ contacteerde (administratief dossier, stuk 5, p. 4). Er kan overigens niet worden ingezien waarom verzoeker na het overlijden van zijn vader niet langer geïnteresseerd zou zijn in diens verleden of niet langer verhalen zou willen horen over zijn vader, die hij blijkens zijn verklaringen nooit persoonlijk heeft gekend.

2.5.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voegt hier in de bestreden beslissing nog pertinent aan toe: *“Tijdens uw gehoor op het CGVS werd er u gevraagd of u eraan gedacht had hoe u documenten ging verkrijgen in Soedan toen u daarnaartoe ging. U zei dat u twee weken in Khartoem bleef en dan naar El Geneina ging om er documenten te krijgen waar u problemen zou gehad hebben. Gevraagd waarom u naar El Geneina ging om papieren te krijgen, zei u dat u documenten nodig had om te kunnen blijven (in Soedan) en gevraagd of u die documenten niet in Khartoem kon krijgen, **zei u dat u niemand kent in Khartoem.** Er werd u dan gevraagd waarom u iemand moet kennen om documenten te krijgen waarop u zei dat u de wet niet kent in Soedan en dat u niet weet hoe het er daar aan toegaat en dat I.(...) weet wat u moest doen. Gevraagd wat u dan deed toen u in Khartoem aankwam, **zeigt u dan dat u naar vrienden ging in Khartoem die u kende van in Saoedi Arabië** (zie gehoorverslag CGVS p.9).*

Hoewel u dus eerst verklaarde dat u geen documenten kon aanvragen in Khartoem omdat u daar niemand zou kennen, zegt u daarna dan dat u daar twee weken bij vrienden van u verbleef. Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.

Er werd u ook gevraagd wat uw vrienden in Khartoem zeiden tegen u over EL Geneina en of ze iets zeiden over het feit dat u daarnaartoe ging gaan. U ontweek de u gestelde vraag en zei dat het gewoon vrienden zijn, dat u bij hen bleef en dan tegen hen zei dat u familie had in El Geneina. Gevraagd of iemand u waarschuwde over de rebellenbewegingen die actief zijn in Darfoer, ontweek u ook deze vraag en zei u dat u de achtergrond niet kende over de situatie in Darfoer toen u naar Soedan ging. Toen er u dan gevraagd werd wat de situatie is in Darfoer, zei u dat u het niet weet. Ook toen er u gevraagd werd welke dorpen en steden men passeert tussen Khartoem en El Geneina, zei u het niet te weten en geen namen van steden te kennen die men passeert (zie gehoorverslag CGVS p.10).

U verklaarde overigens dat u van EL Geneina terug met de bus naar Khartoem reisde waarna u naar Libië vertrok (zie gehoorverslag CGVS p.13). Dat u dan helemaal niets weet over de weg tussen deze twee steden, helemaal niets kan zeggen over de situatie in Darfoer en ontwijkend antwoordt wanneer er u gevraagd wordt wat uw vrienden u zeiden over de situatie in Darfoer en het traject tussen Khartoem en El Geneina is niet geloofwaardig.

Verder verklaarde u ook niet te weten in welke provincie El Geneina ligt in Soedan, niet te weten in welke wijk uw kennis I.(...) in El Geneina woont en niet te weten of er een rivier stroomt in El Geneina (zie gehoorverslag CGVS p.11).” Met de loutere stelling dat het, gezien zijn korte verblijf in Soedan, onredelijk is van de commissaris-generaal om van hem enige geografische kennis te verwachten, brengt verzoeker

geen argumenten bij die een ander licht kunnen werpen op voormelde vaststellingen en overwegingen, die door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.5.5. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog wordt vastgesteld als volgt: *“Tijdens uw gehoor op het CGVS werd er u gevraagd hoeveel u de smokkelaar betaalde om te vertrekken uit Soedan, waarop u zei dat u 2700 Saoedische Riyal betaalde en dat dit 400 was in Soedanees geld. Gevraagd of het dan 400 of 400 000 duizend was, zei u dan dat 500 Riyal 1 miljoen is in Soedanees geld maar dat men eigenlijk duizend bedoelt met een miljoen in Soedan, waarna u zei dat het 3500 Guinee (alternatieve naam voor de Soedanese Pond) was dat u betaalde (zie gehoorverslag CGVS p.14).*

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat, in augustus 2016, 2700 Riyal 4350 Soedanese pond waard was en dat men voor 500 Riyal 808,145 Soedanese Pond kreeg.

Bij het indienen van uw asielaanvraag bij DVZ verklaarde u ook dat u 2 maanden opgesloten zat in een gevangenis in El Geneina terwijl u tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde dat u 2 weken opgesloten zat in een gevangenis in El Geneina (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier en gehoorverslag CGVS p.14).” Ook deze motieven blijven aldus onverminderd overeind en worden door de Raad overgenomen.

2.5.6. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen. Verzoeker toont immers zijn beweerde Soedanese nationaliteit op geen enkel wijze aan en maakt evenmin aannemelijk dat hij ooit in Soedan zou zijn geweest, waardoor hij evenmin aantoonbaar dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of omdat hij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit/de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de verzoeker om internationale bescherming verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van het land dat hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een verzoeker die om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke land van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst of van gewoonlijk verblijf in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

2.6. De door verzoeker neergelegde foto's van hem als voetballer in Saoedi-Arabië zeggen niets over zijn nationaliteit, noch over zijn verblijfsstatus in Saoedi-Arabië en zijn dan ook niet van dien aard dat zij de appreciatie van verzoekers verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS